

1. REFLEXE

David Smetana

učo: 403057

Učitelkou praxi v tomto semestru jsem si zajistil na základní škole Žerotínova ve Valašském Meziříčí, kterou jsem devět let navštěvoval. Když jsem zvažoval, kterou školu oslovit, přišla mi tato varianta jako nejsnadnější, protože mě tam znají, a tak jsem si řekl, že by to nemusel být problém, přeci jen jsem nevidomý a někoho, kdo mě nezná a neví, jak to chodí, by to mohlo vyděsit.

I přes tato sebeujišťování jsem do školy šel s nejistotou a neustále ve mě hlodala myšlenka: „Co když tě přece jen odmítnou?“, „Co potom budeš dělat?“

Naštěstí vše proběhlo bez problémů, Pan ředitel byl velmi sdílný a hned mi sdělil jména učitelek, které by mě měly vést a hned se s oběma domluvil.

Když jsem uslyšel jména mých vedoucích učitelek, vypukla ve mě radost, protože mě obě učily a vždy jsem s nimi velmi dobře vycházel, mé obavy byly rázem o mnoho menší.

Během prvního týdne praxe jsem absolvoval šest hodin náslechu, tři hodiny ve čtvrtek a tři v pátek. Byly to třídy, kde budu učit, a tak jsem měl možnost sledovat, jak se žáci v které třídě chovají a jací asi budou.

Má první hospitace z občanské výchovy byla v deváté třídě, když jsem se to dověděl, byl jsem velmi zvědavý, jaké to bude a říkal jsem si: „Devátá třída, po pololetí a ještě zcela dívčí třída, to jsem zvědav, jestli budou vůbec spolupracovat, jestli nebudou mít učitelku na háku.“, pamatuji si totiž, jací jsme bývali my.

Tato třída mě ale velmi příjemně překvapila, nevím, zda se žákyně takto chovají v hodinách běžně, a nebo to bylo tématem hodiny, kterým byl trest smrti, ale dosti se těším, až v této třídě budu za týden učit, byly všechny velice aktivní a snažily se zapojit do diskuze, která se kolem tohoto tématu rozvinula. V této hodině jsem měl také možnost v praxi vidět metodu Tabulka insert, kterou jsme si ukazovali a zkoušeli pár dní před hospitací na semináři z didaktiky občanské výchovy, hned mi blesklo hlavou: „Je moc dobře, že moderní pojetí vyučování již proniklo i na běžné základní školy a že se v na univerzitě učíme věci praktické, nejen teorii.“

Po prvním dni ve škole jsem tedy odcházel s pocitem spokojenosti a o něco klidnější, než když jsem šel ráno tam.

Druhý den jsem byl na hospitaci ve dvou sedmých třídách, kde je velký rozdíl v počtu dětí, protože jsou spojeny vždy části dvou tříd, ta druhá část z každé třídy má cizí jazyk, a tak

v jedné třídě je na občanskou výchovu žáků 22, a ve druhé je jich jen 12, navíc jsou klidnější. Také ve třídě, kde je žáků více, se žáci z jedné třídy stydí před těmi z druhé, a tak tolik nediskutují, neodpovídají na otázky a neptají se. Jsem velmi zvědavý, jak to v jednotlivých třídách bude vypadat, až hodinu povedu já. Zatím mám z žáků pocit, že jsou z mé přítomnosti lehce zaskočení a chovají se tišeji a zdrženlivěji, než je u nich běžné.

PO ukončení druhého dne hospitací jsem dostal od vedoucí učitelky témata, která budu s žáky probírat příští týden, a tak jdu domů s hlavou plnou myšlenek, jak hodiny povedu a jak daná témata pojmut, aby to pro žáky bylo zajímavé a všechno pochopili.